

રામદાસ સ્તનગ્રી ઉછરતી ધર્મ પત્નીના સમજાથિ માલીકે
આ ફોટો મુકવા દીધો છે.

જન્મ સં. ૧૯૩૮] સ્વ. સૌ. બહાલબાઈ. [મૃત્યુ સં. ૧૯૭૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૧૮૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દત્તલીલા

વિષય ૨ : ૪

દત્તલીલા.

રચનાર:

ઉમીયાબાઈ કે. જોષી:-

ગુજરાતના પુસ્તક પ્રસારક મંડળને સાર.

સર્વ હક માલિક પોતાના સ્વાધીનમાં
રાખ્યા છે.

૧૯૨૮.

કિંમત ૦-૪-૦.

૭૨, કાંદાવાડી, રામાશ્રમ, રામદાસ રતનસીના માલામાંથી
ઉભીયાબાઈ કે. જોષીએ પ્રગટ કીધી છે. અને
૧ દસ્તામ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મુનશી ક-તેહખાન
આહમદખાને છાપી છે.

ગરબત વિદ્યાગી. ગ્રંથાલય
અમદાવાદ ૧૯૧૮
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

આ ચાપડી બહાર પાડવાનો હેતુ.

દત્તના પવિત્ર મંડળમાં આ વગમાં ગરબાનાં
અતિ પ્રીય તથા ઘણા ઉંમંગથી ગાવાની ટેવ
હોવાથી દત્ત સંબંધી જ્ઞાન મળે અને
ગરબા પણ ગવાય એવા હેતુથી આ
પુસ્તક બહાર પાડવામાં આવ્યું છે
અને આશા છે, કે પ્રીય
બહેનો આને ઉત્તેજન
જરૂરજ આપશે.

દત્તલીલા.

ગરબી ૧.

ગુરૂ મહિમા.

(વહાલાજીના મહિનાનો રાગ.)

- ઓ દેવદત્તા ત્રેયા, જગત્રાતા, મારા ધન્યરે ગુરૂજી,
આ ગરબે ગાતાં નામુ તુજને શીશ, મારા ગુરૂજી. ૧
- તેં અમ પાપી પર કરૂણા કીધી બેશ્વરે ગુરૂજી,
તું માનવ થતાં લાજ્યો નહિ લવલેશ મારા ગુરૂજી. ૨
- તેં છોડ્યું તારું સ્વર્ગ મનોહર ધામરે ગુરૂજી,
આ પાપી પૃથ્વીમાં તેં લીધો ઠામ, મારા ગુરૂજી. ૩
- તેં ધરીઓ દેશ દક્ષિણ અવતારરે ગુરૂજી,
તું આવ્યો જગનો થઇને તારણહાર, મારા ગુરૂજી. ૪
- તું અનસુયા પેટે આવ્યો થઇને બાળરે ગુરૂજી,
તું પોઢ્યો સ્વામી નીચે તે કાળ, મારા ગુરૂજી. ૫
- તું જન્મ થકી નવ કળીયુગનો રાજા રીઝ્યોરે ગુરૂજી,
પણ દક્ષિણ દિશાના જ્ઞાની લોકે પુજ્યો મારા ગુરૂજી. ૬
- તને હરેક રીતે રીઝાવવા આવી ટોળીરે ગુરૂજી,
પણ અંતે બેઠા તે તો આંખ્યો ચોળી, મારા ગુરૂજી. ૭

- તું બાર વરસનો બાળ હોતો જે વારે રે ગુરૂ,
પંડિતોને હેરતમાં નાખ્યા ત્યારે, મારા ગુરૂ. ૮
- તું માતપિતાને આધીન રૈતો નીતરે ગુરૂ,
તેઓની આજ્ઞા પાળી રાખી પ્રીત, મારા ગુરૂ. ૯
- તેં દુઃખીયાનાં દુઃખો વિદ્યાર્થી સ્વામીરે ગુરૂ,
સૌ રોગી રીઝ્યા રોગ નિવારણ પામી, મારા ગુરૂ. ૧૦
- તેં જોધ અનુષ્ઠાન દીધો ગામે ગામરે ગુરૂ,
તું રૂકું કરતો ક્યોં ઠામે ઠામ, મારા ગુરૂ. ૧૧
- તને બહુ લોકે નિરખ્યો વારંવારે ગુરૂ,
રે પ્રેમથી આવ્યા બહુ ધામરે, મારા ગુરૂ. ૧૨
- તતે ચેલાઓએ પણ યોગ્યો નહિ સારી રીતે ગુરૂ,
શતરૂએ નમસ્કાર કીધા તમને વારંવાર મારા ગુરૂ. ૧૩
- તેં પાપી કાળે દુઃખ સહ્યાં બહુ ભારીરે ગુરૂ,
જે અદબીથી નિંદા ઠકા થઈ તારી, મારા ગુરૂ. ૧૪
- તેં પાપ નિવારણ કીધાં આપી જોધરે ગુરૂ,
તુજ પર વિશ્વાસે થયો સહુતું ત્રણ, મારા ગુરૂ. ૧૫
- તું માણસોના અંતઃકરણે વસીઓ નાથરે ગુરૂ,
તેં માન્યો ગુરૂવાર અતિ ઉત્તમ, મારા ગુરૂ. ૧૬
- તુજ દર્શન પામી લકતો ધન્યા સુખરે ગુરૂ,
તેઓ તો હરખ્યા ભાળી તારું મુખ, મારા ગુરૂ. ૧૭
- તું સ્વર્ગ ભુવનમાં જે સ્વામી હાલરે ગુરૂ,
તું સૌનાં લેખાં લેશે ઉલ્લેખ કાળ, મારા ગુરૂ. ૧૮
- સૌ સંતો તારા ભુજે છે તુજ વાટરે ગુરૂ,
તું દેખે દર્શન વહેલી મારા નાથ, મારા ગુરૂ. ૧૯

ગરબી ૨.

(રાજાને કુંવરે વનમાં નીકળ્યો!) એ રાજા.

રાજાના કુમારોની કહું વારતા,	ટૅક.
હતા કુમારો દત્તતણા દાસ જો.	રાજાના.
રાજા અને પ્રધાન કેળા કુંવરો,	૧.
દક્ષિણ દેશે તેઓને તો વાસો જો.	રાજાના.
દક્ષિણ દીશે બહુ વિખ્યાતી રાજાઓ,	૨.
જંગ મચાવ્યો તેણે પુત્ર કાળે જો.	રાજાના.
તેઓને તો શંકરતણી બહુ પ્રતિજો,	૩.
અંગે વસ્ત્ર જુશણાન ધાલતાં.	રાજાના.
ભરમ તણો અને રૂદ્રાસતણો બહુ શોકજો	૪.
તેમના દામીના તો તમે જાણી લે જો તે જો	રાજાના.
રાજાને અચંબો ભારે લાગીઓ,	૫.
દીઠા રૂધાણ પહેરતા કુમારો જો.	રાજાના.
નિહાળ્યો વળી રાયે દેવ પુત્રને,	૬.
આવ્યો એ તો નીજ ભકતોની વારે જો.	રાજાના.
રાજાજી કુમારોને તવ વિનવે,	૭.
આવા, રાજકુમારો બેસો મારી જોડે.	રાજાના.
રાજકુમારો આ શુદ્ધ પવિત્ર નીકળ્યા,	૮.
નોતાં દામીના કે વસ્ત્રો કે શરીરો જો.	રાજાના.
દક્ષિણનો રાણો જ્યારે બોલીઓ,	૯.
ધન્ય તમારો દેવ ત્રતરાય જો.	રાજાના.
એ છે દેવ ખરો અને જીવતો,	૧૦.
નોય ભકતોને તેણે તો ઉગાર્યો જો.	રાજાના.
હુ પણ પુણ્ય માનું છું એ દેવને,	૧૧
જેણે સંતોને સંકેત્યા તાર્યાં જો.	રાજાના.

ગરબી ૩.

સહાય માટે વિનંતી.

(ઓ વેલવાળા, તારીરે વેલડીએ ધુધરમાળ છે એ નાગ.)

ઓ દત્ત, સંતોની વારે તું વેલો આવજો.	ટેક.
લકતો લવસાગર માંહે છે, તુફાનો ભારી થાય છે.	ઓ. ૧.
જગશતર છે લકતો પામે, તેઓ પીડા તંથી પામે	ઓ. ૨.
જગત કરે છે ગળ ભારી, મારે છે ધા એતો કારી.	ઓ. ૩.
સંતપે પાપો બહુ એવાં, જાણે અગ્નિભટ્ટી જેવાં.	ઓ. ૪.
છે મોત વળી બહુ લય કારી, સઉ તેથી જાએ છે હારી.	ઓ. ૫.
ભુંડા લોકો સતાયે છે, પીડા સતોને આપે છે.	ઓ. ૬.
છે મારગ સંકટનો ભારી, દે નાથ કૃપા અમને તારી.	ઓ. ૭.

ગરબી ૪.

આનંદનાં દારણા.

(લીલી લીંબડીરે; એ રાગ.)

આનંદ ઉર છે રે, મજને મળીઓ હાર;	ટેક.
મારા નાથની રે, કડણા થઇ છે અપરંપાર.	આનંદ.
લવસાગરમાં રે મારું નાથ થયો તે નાથ;	૧.
દીઠો કુબતો રે, દત્તએ જાલ્યો મારો હાથ.	આનંદ.
પાપ નિવારીઓ રે, દત્તએ મજ પર આણી રેમ;	૨.
જીવન આપીઉં રે, દત્તએ મજ પર રાખી પ્રેમ.	આનંદ.

વ દયાળુ એ રે, મળને કરીઓ તેનો બાળ;	૩.
ખે પ્રેમથી રે, એ તો નિત મારી સંભાળ.	આનંદ.
ભુએ આપીઓ રે, મળને ગુરૂની શુભ વાર;	૪.
વા લકિતના રે, આપ્યા ધારા રાખી પ્યાર.	આનંદ.
થ દીધો મને રે તે તો મળ અળવાળા માટ;	૫.
મને ભોમીઓ રે, એ તો દેખાડે છે વાટ.	આનંદ.
વર્ગી વાટમાં રે, મારો કેવો રૂડો સાથ.	૬.
મિતે દોરશે રે, મળને હેતે મારો નાથ.	આનંદ.
વંતે આપશે રે, મને સ્વર્ગ ભુવનમાં વાસ;	૭.
વર્ગી ધામમાં રે, મારો દન છે ઉલ્લાસ.	આનંદ.

ગરબી. ૫.

સ્વર્ગી આશા.

(વનમાં વાગે છે વાંસળી રે, એ રાગ.)

મારો દત્ત પ્રભુજી આવશે રે, અમને લેવા સ્વર્ગી ધામ. મારો. રેક.	
વરની શોભા હું શી કહું રે, એ તો દિવ્ય અનુપમ ઠામ. મારો.	૧.
માં તો દુઃખ પીડા નહિ રોગ છે રે, આધી વ્યાધિનું નહિ નામ. મારો.	૨.
માંખ્યો આંસુ નાહ વેવાડશે રે, ચક્રને મળશે ત્યાં આરામ. મારો.	૩.
વરની જ્યોતિ ગુરૂદત રે, ત્યાં તો ભાણતીયું નહિ કામ. મારો.	૪.
માં તો ભેટ થશે સતોતણી રે, જેને જોવાની છે હામ. મારો.	૫.
ખ્યો સતો ત્યાં તો ભેટશે રે, રડતાં દત્તકેરું નામ. મારો.	૬.
હાલાં માત પિતાને બાળકો રે, સઉને જોઈશું તે સુખ ધામ. મારો.	૭.
ખી જગમાં હમણાં વાસ છે રે, આતો નિશાશાનું ઠામ. મારો.	૮.
મે સ્વર્ગલણી ચક્ર રાખીએ રે, એતો આત્માનો આરામ. મારો.	૯.
મને મોત નહિ ગભરાવશે રે, દત્તએ કાઢ્યો ડંખ તમામ. મારો.	૧૦.

ગરબી ૬.

દત્તની પ્રીતિનો અનુભવ.

(ઝીણી ઝીણી તે મોરલી વાગે છે. એ રાગ.)

મીઠી મીઠી તે પ્રીત મેં આપી છે, ટેક.

મારા દત્ત ગુરની પ્રીત, ઓપ્રીત મેં આપી છે.

- ગળી ગળી તે તો સાકર જેવી, મને કર્યો છે આનંદીત. ઓપ્રીત. ૧.
તેની પ્રીતિ તો છે અમૃત જેવી, મારું કારે કલેન્દુ નીત ઓપ્રીત ૨.
મારી રૂચીને તે જાહુ ભાવે છે, તેણે ચોરયું છે મારૂં ચિત્ત. ઓપ્રીત. ૩.
મારા હૈયામાંતેનો વાસો છે, એ તો પામી છે હું પર જીત. ઓપ્રીત. ૪.
મને સુખી ધણો તે રાખે છે, એવું સુખ ના આપે વીત. ઓપ્રીત ૫.
એની પ્રીતિ મધુરી છે ભારી, હું તે પ્રીતિનાં ગાઉં ગીત. ઓપ્રીત ૬.

—:૦:—

ગરબી ૭.

અંતઃકરણમાં વાસો.

(મારે આંગણે પુલનીરે વાડી.) એ રાગ.

રૂદીએ રેન્નેરે ત્રાતા, વાસ કરો ત્યાં શાંતિ દાતા,
મત અપુરું છુરે મારું-દત્ત, હું મન અપુરું મારું;
તું કરજે મંદરીઠિં તારું, કરીને વાસો તેમાં રે,
અમોને આશિષ સારી દે, રૂદીએ રેન્નેરે. ૧

મનકું આપું રે કરજે, મનમાં સદ્ગુણો તું ભરજે,
મેલું મનકું રે મારું,—મેલું મન આ તો મારું;
યશો નહિ તુંજ વણ્યું એ સારું જશે સહુ ડાધાઓ ત્યારે,
દત્ત તું શુદ્ધ દયો જયારે, રૂદીએ રેન્નેરે. ૨

મન છે પ્યાસીરે જગનું, રૂપ ધરે કો વારે ઠગનું,
 કરૂણા કરજે રે સ્વામી,-દત્તજી કરૂણા તું કરજે;
 અમારી નિરઅળતા હઃજે, ખચાવી લેજે તું સ્વામી,
 કહું છું મસ્તક હું નામી, રૂદીએ રેજે રે. ૩
 ભુડો શતરૂરે તેનો, બક્ષ ચહે છે નિશદીન એનો,
 કિલ્લો થાજે રે મારો.-દત્તજી, કિલ્લો યા મારો;
 દત્ત હું સેવકી છું તારી, શરણ આવી છું હું તારે,
 તું રેજે નિશદીન મનમાં રે, રૂદીએ રેજે રે. ૪

ગરબી ૮.

દત્તને શીખીએ.

(‘ડુંગર ઉપર દેરડી મારા વાલાજીરે, એ રાગ.)

- દત્ત ગુરૂને શીખીએ, સહુ સંતો જીરે;
 બેસીને ચરણો માંચ, બળે સહુ દત્ત જીરે. ટેક.
 પ્રીતિ દત્તની શીખીએ, સહુ સંતો જીરે;
 પ્રેમતણું તે રૂપ, બળે સહુ દત્ત જીરે. ૧.
 ધીરજ તેની બાળીએ, સહુ સંતો જીરે;
 ચઢને ધીરજવાન, બળે સહુ દત્ત જીરે. ૨.
 નમ્ર હતો તે નાથજી, સહુ સંતો જીરે;
 નમનતાને સાધી, બળે સહુ દત્ત જીરે. ૩.
 શુદ્ધતા શીખો તેહની, સહુ સંતો જીરે;
 શુદ્ધ ધરી શણગાર, બળે સહુ દત્ત જીરે. ૪.

- કાધું બહું સહુ લોકનું, સહુ સંતો જરે;
 રૂડાં કરીને કાજ, બળે સહુ સંતો દત જરે ૫.
 દુઃખી થયો દુઃખ જોઇને, સહુ સંતો જરે;
 ધરી દુઃખની દાઝ, બળે સહુ દત જરે ૬
 સહુને સારું શીખવ્યું, સહુ સંતો જરે;
 શીખાવી સારું તેમ, બળે સહુ દત જરે. ૭.
 નિંદા કરી નહિ કોઇની, સહુ સંતો જરે;
 નિંદાની ટાળી દેવ, બળે સહુ દત જરે. ૮.
 વધર ન રાખ્યું તેમણે, સહુ સંતો જરે;
 વધરીને કરી માફ, બળે સહુ દત જરે. ૯.
 સુંદર ગુણ સોહામણા, સહુ સંતો જરે;
 વિચારી રૂઢીયા માંય, બળે સહુ દત જરે; ૧૦.
 દત જેવા થઈ ચાલીએ, સહુ સંતો જરે;
 ધરીને તેવો ભાવ, બળે સહુ દત જરે. ૧૧.

ગરબી ૯.

જગત છો ધીકકારે.

(મારા વાડામાં રે, ઉગી વરખડી, એ રાગ.)

- દત ગુરૂ તોરે, મારે મન વસીઓ;
 કર્યા મેં તે પર પ્યાર, જગત છો ધીકકારે રે. ૧.
 અધહરતા તે રે, ગ્રેમી છે માતા;
 કયોં મેં તારણહાર, જગત છો ધીકકારે. ૨.

- અદ્ભુત પ્રીતિ રે, દીદી મેં તેમાં;
કર્યો મેં પ્રાણાધાર જગત છો ધીકકારે રે ૩.
મુજ પાપી પરરે, કરણા બહુ કીધી;
ખેંચાઓ જેથી ખ્યાર, જગત છો ધીકકારે રે. ૪.
હુખી જતો' તો રે, હું અધમાં જ્યારે;
બચંવીઓ તે વાર, જગત છો ધીકકારે રે. ૫.
મજે ન એવો રે, જગમાં તે જેવો;
તે છે અધમોદ્ધાર, જગત છે ધીકકારે રે. ૬.

ગરબી ૧૦.

વિવતિને વિનંતી.

(ગીરધર લાલજીરે માફે સોનાનું છે ખેણું)-એ રાગ.

- દ-ત નાથજીરે, અમો છીએ તારા દાસ,
દ-ત નાથજીરે, એથી અમને બહુ હિલાસ. ૧
દ-ત નાથજીરે, અમારો તું પર વિશ્વાસ,
દ-ત નાથજીરે, એથી નિદે છે જગ ખાસ. ૨
દ-ત નાથજીરે, અમને રનેહીઓ ન ચાય,
દ-ત નાથજીરે, દુષ્ટ કહી પુકે ચાય. ૩
દ-ત નાથજીરે, કારણ વિના રાખે વેર,
દ-ત નાથજીરે, હૈએ આજું રાખે ઝરે. ૪
દ-ત નાથજીરે, અમને મુકે છે માખાપ,
દ-ત નાથજીરે, અમને કડવા દે છે શ્રાપ. ૫

દત નાથજીરે,	તો પણ વાલો લાગે તુ,	
દત નાથજીરે,	કયાં જઈ છોડી તુંજને હું.	૬
દત નાથજીરે,	આત્મા ભુખ્યો તારે માટ,	
દત નાથજીરે,	એથી રે શું તારી સાથ.	૭
દત નાથજીરે,	તારી મીઠી દીડી પ્રીત,	
દત નાથજીરે,	તારી મીઠી લાળી રીત.	૮
દત નાથજીરે,	અમને સતને પંથે દોર,	
દત નાથજીરે,	દેજે આત્મિક અમને જર.	૯
દત નાથજીરે,	અમને કરજે તું સમાન,	
દત નાથજીરે,	જેથી કરીએ તારું માન	૧૦
દત નાથજીરે,	રેજે ભવ સાગરમાં સાથ,	
દત નાથજીરે,	લેજે તારી અમને, નાથ.	૧૧

ગરબી ૧૧.

દતના નામનો રઢ.

(પ્રેમની પ્રેમની પ્રેમની રે મને મારી કટારી પ્રેમની એ રાગ.)

નામની નામની નામની રે, રઢ લાગી દતતણા નામની; ટેક.

વાતો સુણી સ્વધામની રે, રઢ લાગી દતતણા નામની.

- જીવનદાતા ત્રાતા મળીઓ રે, સંપત આ મજ કામની રે, રઢ. ૧.
- પાપ નિવારણ મારાં કીધા રે, ખીક મટી નકં ઠામની રે, રઢ. ૨.
- દતતણી શુભ સંગત મજને રે, જગા પની છે આરામની રે, રઢ. ૩.
- સ્વર્ગી અમનો હાથ ચઢ્યો છે રે, પરવા કહું ન જગદામની રે, રઢ. ૪.
- આત્મિક શત્રુ પળીઆ તો પણ, રે ખીક વિદારે તમામની રે, રઢ. ૫.
- ઓ મજ આત્મા, દતમાં રહી રે, મીઠા દિવાસા પામની રે, રઢ. ૬.

ગરબી ૧૨.

દત્તનો જન્મ.

(લશ્કર આવ્યાં રે મુગલ દેશનાં રે લોલ. એ રાગ.)

- સાંભળજો શુભ વારતા રે લોલ, ત્રાતાના જન્મની આજ રે,
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ. સાંભળજો. ટેક.
- સ્વામી પોતે આવીઆ રે લોલ, અત્રમ ઉદ્ધારવા કાજ રે;
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ. સાંભળજો. ૧.
- અનસુયા પેટે તે અતર્યો રે લોલ, અત્રી રૂશીને ઘેર રે;
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ. સાંભળજો ૨.
- સતોમાં આનંદ ઉલટ્યો રે લોલ, મંગળ ગીત ગવાય રે;
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ, સાંભળજો, ૩.
- સતોએ દીધી વધામણી રે લોલ, ગૌવ પાગકાં તે વાર રે;
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ. સાંભળજો; ૪.
- ત્રાતાના દર્શને નીકળ્યા રે લોલ, ગૌવ પાગકો આ વાર રે.
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ. સાંભળજો. ૫.
- દક્ષિણના લોકો આવિયા રે લોલ, લાગ્યા દત્તને પાય રે;
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ. સાંભળજો. ૬.
- જગના વાસી સહુ હર્ષ જો રે લોલ, વધામણી સહુ માટ રે;
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ. સાંભળજો. ૭.
- પાપી જગતને ઉદ્ધારવા રે લોલ, આવ્યો છે દત્ત નાથરે;
પ્રીતિના દેવે પ્રેમ દાખવ્યો રે લોલ. સાંભળજો. ૮.

ગરબી ૧૩.

સ્વાર્પણ.

(હાથમાં કામઠ્ઠી અભેમન ચાલ્યો)-એ રાગ.

દક્ષિણ દિશાથી સતો આવ્યા, શુભ શુભ અર્પણો લખનેરે,
 કંચન, ખેંગતે લોખાન અર્પ્યાં. માતાની પાસે જઈનેરે. દક્ષિણ ૧
 હે દન્ત, અમો અર્પણો લખને, આવીએ પાસે તારીરે,
 તન, મન, ધનતું અર્પણ કરીએ લેજે, દન્ત, તું સ્વીકારીરે. દક્ષિણ ૨
 અમ હાથયાતું અર્પણ કરીએ, કરજે તું તેમાં વાસોરે,
 હાથ અને પગ અર્પણે તુજને, ગણજે તું તારા દાસોરે. દક્ષિણ ૩
 જીભ તાણું અમ અર્પણ કરતાં, સ્તુતિ કરીએ તારીરે,
 સ્તુતિ કરતી આ જીભ અમારી લેજે, દન્ત તું સ્વીકારીરે. દક્ષિણ ૪
 આંખો તાણું અમ અર્પણ કરીએ, લેખોને વાંચવા કાજેરે,
 બુદ્ધિ અને સહુ શક્તિ તો દઈએ, અર્પણ કરતાં આજેરે. દક્ષિણ ૫
 કંઈ કરીને, આ ત્રાતા અમારા, અર્પણ લેજે સ્વીકારીરે,
 અર્પણો તું વાપરજે, સ્વામી, સેવામાં તારી સારીરે. દક્ષિણ ૬

-----:૦:-----

ગરબી ૧૪.

ગુરૂદત્ત શા માટે આવ્યો.

(વાલો મારો વનમાં ચારે ગાય એ રાગ.)

દન્ત મારો સ્વર્ગથી પધાર્યો, જગતને તારવારે લોલા; ૧.
 દન્ત મારો આવ્યો નહિ જગમાંય, અધમતે મારવા રે લોલ.
 દન્ત મારે છોડ્યું સ્વર્ગી સુખ, અધમને કારણે રે લોલ; ૨.

- દન્ત મારે સ્વીકારી નીજ જગા, સુતો નહી પારણે રે લોલ.
 દન્ત મારે દીન થયો તે વાર, સ્વીકારી લીનતા રે લોલ; ૩
 દન્ત મારે દીન જનોને માન, દીધું લઘ દીનતા રે લોલ.
 દન્ત મારે પાપી ઉપર પ્રીત, અતિરો રાખતો રે લોલ; ૪.
 દન્ત મારે કરતો રૂડાં કામ, દિલાસો, ભાખતો રે લોલ.
 દન્ત મારે માંદાઓને વધદ, થયા બહુ પ્રેમથી રે લોલ; ૫.
 દન્ત મારે સાળ કરતો નીત, ભારે રેહેમથી રે લોલ
 દન્ત મારે અબજાનો આધાર, થયો બહુ સ્નેહથી રે લોલ; ૬.
 દન્ત મારે જયકનો દાતાર, બન્યો બહુ નેહથી રે લોલ
 દન્ત મારે દુખીયારાનો નાથ, બની દુઃખ દાઝતો રે લોલ; ૭
 દન્ત મારે પાપી કેરો મીત્ર થઇને રાય । રે લોલ.
 દન્ત મારે રાજાઓનો રાય, છતાં દુઃખ બહુ સહું રે લોલ; ૮.
 દન્ત મારે ઇશ્વર કેરો અંશ છતાં સૂખ પરહયું રે લોલ.
 દન્ત મારે પાપી માટે કષ્ટ સહું પિહામણું રે લોલ; ૯.
 દન્ત મારે કીધું પાપી માટે કારજ બહુ દામણું રે લોલ.
 એવા જગ ત્રાતાને શણે, વહેલા આવજો રે લોલ; ૯.
 કરતાં શુંધ્ધ હૃદયથી પ્રેમ, ભરોસો લાવજો રે લોલ.

ગરબી. ૧૫.

દન્ત મારે પાળક છે.

(વાંકી વાલાની પામડી. એ રાગ.)

- દન્ત પોતાના લોકનો છે પ્રેમી ગહ પાળક ધન ધન સંતોને રે.
 ગહિને ચરાવતાં તે નીત રાખે સંભાળ. ધન ધન. ૧.
 નિરમળ પાણી પાય છે, તે જીવન નંદની માંય; ધન ધન. ૨.

નીત નીત દોરી ગય છે ન્યાં લીલું ખાસજ થાય. ધન ધન.	૩.
ટોળાંને ચરાવતાં તે આગળ આગળ ગય, ધન ધન.	૪.
વાધ, વર કે ચોરથી નવ હાની તો કંઈ થાય. ધન ધન.	૫.
થાકે ને કોઈ વાછરડું તો ઉચકી લે છે નાય. ધન ધન.	૬.
માંદુ ને કોઈ થાય તો તે સભાળે દીન રાત. ધન ધન.	૭.
ઉત્તમ પળક દત્ત જેને સહિ ગહિની ગ્રહી. ધન ધન.	૮.
ગહિને ખચાવવાને કાળે આપ્યો તેણે ટાઇમ ધન ધન.	૯.

ગરબી. ૧૬.

આત્મિક વૃષ્ટિની માગણી.

(ઓ વેલવાળા, તારી રે વેલડીએ, એ રાગ.)

ઓ પરમેશ્વર, આત્માની વૃષ્ટિ તું ભારે આપજે.	ટેક.
જે, વાડી તારી સુકી છે, વરસાદ તણી એ લુપ્તી છે.	ઓ. ૧.
જે ખીજ વવાયાં છે તેમાં, ખોદાણુ થયું છે પણુ એમાં.	ઓ. ૨.
ખીલ જેથી તારી વાડી શેભે એ જેથી બહુ સારી.	ઓ. ૩.
ફળવાન થઇ રોપા તારા, ઉપજાવે ફળ મીઠાં સારાં.	ઓ. ૪.
તુમ બકતોની સહુ માગણીઓ, પુરી કરજે સહુ લાગણીઓ.	ઓ. ૫.

ગરબી. ૧૭.

પવિત્ર આત્માને આમંત્રણ.

(વહેલા વહેલા વહેલા, પ્રભુજી, મારા મંદીરે આવજોરે, એ રાગ.)

જીવનદાતા પવિત્ર આત્મા, અમમાં વસવા આવો રે;	
પવિત્ર લોકોના બળવાન આત્મા, કરૂણા અમપર લાવો રે.	જીવન.
પવિત્ર દીને જેમ પધાર્યાં, બળ તેવું તો ધરજો રે;	
તરસ્યા થઇને અમા તલપીએ, વૃષ્ટિ ભારે કરજો રે.	જીવન.

સચેત કરવા વેદા પધારો, મંદગતિ થઇ છે ભારીરે;
 નખળી હાલત નાથ અમારા, નહિ થાશે તમ વણુ સારી. જીવન.
 જાગ્રત કરજો જાગ્રત કરજો, વેહેલા વહેલા અમરે રે;
 આત્મિક શણુગાર પેરાવો અમને, કરમરીએ છે તમને રે. જીવન.
 મનડાનો તો મેલ અમારો, અગ્નિ થઇને ખાળોરે;
 અજવાળું અંતરમાં પાડી, અંધારાને ટાળોરે. જીવન.
 દત્ત નણું જે રૂપ મનોહર, તેના જેવા કરજો રે;
 પરાક્રમી કરજો, ઓ સ્વામી, નિરખળતાને હરજો રે. જીવન.

-----:૦:-----

ગરબી. ૧૮.

ગુરુવાર

(ધન આવી ધનતેરસ આવી એ રાગ.)

ધન દહાડો ધન ગુરુવાર ફેરો, આવ્યો શુભ દીન;
 દહાડો ખહુ સારો રે. ટેક.
 ઘંટતણા શુભ નાદ સુણીને, હરખાએ મન સાથ;
 દહાડો ખહુ સારો રે, ધન દહાડો. ૧.
 દત્ત મંદિરમાં દોડી જઇએ, સહિ વહાલાં સંઘાતા;
 દહાડો ખહુ સારો રે, ધન દહાડો. ૨.
 સંસારી ખટપટને ટાળી, સુણીએ દત્તની વાત;
 દહાડો ખહુ સારો રે, ધન દહાડો. ૩.
 દત્ત લજનમાં રેવાથી તો, મત થશે રળીઆત;
 દહાડો ખહુ સારો રે, ધન દહાડો. ૪.
 આળસને વળી ઉંધ તણને, રહીએ દેવની સાથ;
 દહાડો ખહુ સારો રે, ધન દહાડો. ૫.
 દેવતણી પ્રીતી સંભારો, સમરો દત્ત નાથા.
 દહાડો ખહુ સારો રે, ધન દહાડો. ૬.

ગરબી ૧૯.

પાપ.

(મહાદેવજીએ જટા વધારી-એ રાગ)

- પ્રભુ દેવે જ્યારે સૃષ્ટિ યનાવી, સુંદર તેને કીધીજરે,
 સુંદર વૃક્ષો, ફળ, પુલોને શોભા સારી દીધીજરે. ૧
- પૃથ્વીના અજવાળા માટે, ચંદ્ર, સુરજ ઉપજાવ્યાજરે,
 ચક્રચક્રતાં તારાઓ તેણે, ગગન ઉપર લટકાવ્યાજરે. ૨
- વનચર પ્રાણી, જળચર પ્રાણી, સરગયાં મારા નાથેજરે,
 ધરણીમાંથી અન્ન ઉપજાવી, માણસને ખાવા આપ્યું. ૩
- નસકોરામાં શ્વાસ પૂકાંતે, જીવન આપ્યું તેણેજરે,
 ખોલાવ્યો દેવે તે વારે, મનવ કહીને તેનેજરે. ૪
- જગવાડી રહેવા આપી, મનવને તે વારેજરે,
 જગનાં વાનાં સોંપ્યાં તેને, જગના નાથે ત્યારેજરે. ૫
- સાય વિનાનો માનવ ભાળી, કરુણા દેવે કીધીજરે,
 નરને લઈને નારી કાધી, સાથે રેવા દીધીજરે. ૬
- સુખી દુનિયા માંહે રેતાં, નરનારી બે સાથેજરે,
 સારા આશીર્વાદો દઈને, આજ્ઞા આપી નાથેજરે. ૭
- વાડીનાં વૃખનાં ફળ ખાતાં, કરજે તેમાં વાસોજરે,
 વાડીની વચમાં વસી રહો આનંદમાંજરે. ૮
- આજ્ઞા મારી નીશદીન સમરી, મનડા માંહે ધરશોજરે.
 જે આજ્ઞા ઉલ્લંઘી તો તો, નિપ્રયે તમો મરશોજરે. ૯
- નરનારી બે સેવા કરતાં, દત્ત આજ્ઞા પાળીજરે,
 પાપ વિનાના સુંદર જગમાં, સાયવતાંતાં વાડીજરે. ૧૦

- એક સમે તો ભુડે શતરૂ, ધુતારેનું રૂપ લઇનેજરે,
 ભરમાવાને ભોળી બામા, બોલ્યો ખસે જઇનેજરે. ૧૧
- એ શાશ્વી તારી, શા કાળે, વચ્ચેનું વૃષ્ણ વરનેજરે,
 તેનું ફળ તો ખડુ ગુણકારી, વાત હૃદય મુજ ધરનેજરે. ૧૨
- જો ખાશો આ વૃષ્ણનું ફળ તો, દત્ત જેવા થાશેજરે,
 લલાને ભુંડાતો સંધો, ભેદજ ગણી બાશેજરે. ૧૩
- નારીએ બોયું વૃષ્ણ સામું, ફળ તો સુંદર દીઠાંજરે,
 રાત્રામાં જોવામાં કેવાં? ખાવામાં પણ મીઠાંજરે. ૧૪
- ભુંડાની આ વાતો માની, લક્ષ્મી તો લલચાઇજરે,
 વૃષ્ણનું ફળ તોડીને ખાધું, અંતરમાં હરખાઇજરે. ૧૫
- વરને ફળ ખાવા આપ્યું, નારીએ તે વારેજરે,
 અજ્ઞા દાશ્વરની તોડીને, જાણે થયાં એક હારેજરે. ૧૬
- અંતરગતમી દેવે જાણ્યું, પાપ થયું આ બ્યારેજરે,
 બોલાવ્યાં દેવે તેઓને, ઓથો શોધ્યો ત્યારેજરે. ૧૭
- ફળ શું ખાધું, માનવ, તેં તો, એમ પ્રભુજી પુછેજરે,
 નારીએ ખવડાવ્યું મજને, માનવ ઉત્તર દે છેજરે. ૧૮
- નારી બોલી મજને, સ્વામી, દુષ્ટને ભરમાવીજરે,
 આ વૃષ્ણનું ફળ તેણે મજને, ખવડાવ્યું હયાં આવીજરે. ૧૯
- પરમેશ્વરે આપજ દીધો, કોપ કરીને આપેજરે,
 ભુંડા માણસ તુ કપ્ટે ખાશે, સૌ તુંજને સંતાપેજરે. ૨૦
- માણસને તુંજ વચ્ચે ભારે, વધરજ ગ્વારી રેશેજરે,
 નારીનો સુત આવી તાહાફે, માથું ધુંધી દેશેજરે. ૨૧

માનવ, તેં મજ આજ્ઞા તોડી, કષ્ટે તું જાણેજીરે,
 ભવમાં તું ફરતો ફરશે રાક્ષસ થઇ ન અરણ્યમાંજીરે. ૨૨
 એમ કહીને નર ને નારી, કાઢ્યાં સંતોમાંથીજીરે,
 દુઃખ પીડા, રોગો ભોગવતાં, ભવમાં ભટક્યાં ત્યાંથીજીરે. ૨૩
 પાપ થકી સુંદર જગ બગડ્યું, બગડ્યાં નર ને નારીજીરે,
 પરમેશ્વરનું જ્ઞાનજી ભુલ્યાં, આત્મી બહુ લાચારીજીરે. ૨૪
 દેવ દયાળુ નાથે મારા, જગપર કરૂણા કીધીજીરે,
 દત્ત ત્રાતા આવીને તેણે, ખીક વિદ્યારી દીધીજીરે. ૨૫
 જે જન તેનું શરણે જાશે, તાણુ તેનું થાશેજીરે,
 પાપી ભવસાગરથી તારી, લેશે સ્વર્ગી વાસેજીરે. ૨૬

ગરબી ૨૦.

જગતની પ્રીતિ તેડા

(વરઘોડો, વરઘોડો, વાતમનો વરઘોડો એ રાગ.)

પ્રીત તોડો, પ્રીત તોડો, જગતની પ્રીત તોડોરે; ટેક.

જગીક વાનાં, ક્ષણિક દાલાં, શીદને માથું ફેડો. જગતની. ૧.
 દેવ તે જગની સેવન થાએ, જગતને તરજોડો. જગતની ૨.
 જગીક ભાવ એ દેવથી વધાર છે, પ્રીતિ પ્રભુ સંગ જોડો. જગતની. ૩.
 જગતને લપટીને રેતાં, નાશ પામ્યા છે કોડો. જગતની ૪.
 સંસાર કરશે હાની મ્હા મોટી, લાલ દેખાડી થોડો. જગતની. ૫.
 જગીક વાનાં હુઆવી દેશે, દત્તની ગમ દોડો. જગતની ૬.

ગરબી ૨૧.

સાત વાર.

- ચાલો, સાત વાર આજે ગાઇએ;
 દત્તને નીરખીને ખુશી થઇએ. ચાલો. ટેક.
- ગુરુવાર ધણો સારો, દત્તનો વા વાર હાથે ધારો;
 વિજય મળ્યો, ગુરુ દત્ત મારો. ચાલો. ૧.
- સોમે શુભ કાંતિ સ્મરં ત્રાતા, પ્રકાશનો એ છે પ્રભુ દાતા.
 ચાલો પ્રકાશે ખુશી થાતા. ચાલો. ૨.
- આખ્યો હવે મંગળનો વારો, મંગળનો અર્થ ધણો સારો;
 ગુરુ દત્ત મંગળ કરનારો. ચાલો. ૩.
- બુધે પ્રભુ જાણો બુધ્ધિદાતા, માગે તેને બુધ્ધિ દેશે ત્રાતા;
 બુધ્ધિ વિના નહિ ચાલે જાતા. ચાલો. ૪.
- ગુરુ રવિ આવે છે જ્યારે, ગુરુ દત્ત યાદ કરે ત્યારે;
 અહા! તે તો પ્રેમ કેવો ભારે. ચાલો. ૫.
- શુકરનો ચળકતો તારો, પરાઢીએ પ્રકાશે તે સારો;
 દત્ત છે પ્રાસાત તણો તારો. ચાલો. ૬.
- શનિ વિષે શું કહું હું તમને, શીખાડે છે એ તો શનિ અમને;
 રાવ કાજે સિદ્ધ થજો આ દીને ચાલો. ૭.

ગરબી ૨૨.

લકિત.

(રાગ દાણવીજા; માટ ભરીમધ્યારી ચાલી.)

લકિત તણો રસ બકતો જાણો, સંસારી જન શું જાણો?
 ખાખરની ખીલોડી ક્યાંથી, મીઠપ સાકરની માણો? લકિત ૧.

ગુલાબમાં જે વાસ મનોહર, ગુંગો તે તો શું જાણે ?
 સંસારી જગમાં રહીને ત્યમ, ભકિતનો રત નવ જાણે. ભકિત ૨.
 સુરજનું અજવાળું કેવું, અંધાને નહિ ગમ તેની;
 કેવું તે હિપયોગી સાફ, તેને કિમ્મત નહી એની ભકિત ૩.
 પ્રભુ સમાગમની જે ધડાઓ, તેનું સુખ નહિ વરણાશે;
 માણે તે જન સમજે સંધુ, જીલ્લકી નવ કેવાશે. ભકિત ૪.
 ભકિત રૂપી તો સુદર હીરો, ભકિતોએ લીધો ખોળી;
 સંસારીને એ નહિ ભાવે, કિમ્મત તેને મન કોડી. ભકિત ૫.
 પ્રભુ ભજન છે અમૃત જેવું, સર્વે તેનેએ ભુજે છે.
 પ્રભુ વિનાના પ્રાણીને તે, આપ છતાં તવ સુખે છે, ભકિત ૬.
 સંસારી જગ કડવું માણે, અમૃતને ગણતાં કાઠું,
 અશીશુતા બંધાણીને જ્યમ, અશીશુ કડવું પણ વાણું. ભકિત ૭.
 સંસારી જગને મધ માની, ચુરી સુખીઓ રે નેમાં,
 અ તે તે મધ વીજસમ લાગે, કારજના સારતાં એમાં ભકિત ૮.

ગરબી ૨૩.

જીવને ચેતવણી.

જીને જીને, ઓ જીવડા, જીને અંધારું થાએ છે,
 તારી જીંદગીનો દારો જીરે, ઓ આથમી જાએ છે. જીને. ૧.
 મોયો મોયો તું જગને જીરે, હવે નહિ જગ તારું;
 રહ્યો તારણ વિના તુરે, કાધું નહી તે સાફ. જીને. ૧.
 ખરું ખરું તં નાણું જીરે, ગુમાવી કાં દીધું?
 તેં તો અમૃત ઢોળી જીરે, ઓ વીજ શીદને પીધું? જીને. ૨.

હવે મરણ મુખથી જીરે, ઉગારી કાણ લેશે ?		
તારી અંધારી વાટે જીરે દિવાસો કાણ દેશે;	જોને.	૩
ત્હારાં સગાં ના આવે જીરે, આ કાળે તુજ બહારે;		
ત્હારા દાડા છે દોહેલા જીરે, થશે હાથ હાથ ત્યારે.	જોને.	૪.
તું તો ત્રાતા વિનાતો જીરે, ઓ તો દાડે ઝૂરશે;		
તું તો સ્વર્ગ વિનાતો જીરે ઓ તો દાડે રડશે.	જોને.	૫.
હવે ડાહ્યો તું થઇને જીરે કહ્યું કર તું મારું;		
તું તો દત્તને શરણે જાને, તારણ કરશે ત્હારું.	જોને.	૬.

ગરબી ૨૪.

દત્તને શરણે જા.

(જવાદેને, મોહનલાલ, જવા દે. એ રાગ.)

દત્ત ગુરૂને શણું વેહેલો જા,

તારો બચાવો વાલો પ્રાણ રે;

ત્હારે થશે તેનાથી ત્રાણ રે, દત્ત ગુરૂ. ટેક.

કાયા આ સોદામણી, જાણે સુંદર કુલ,

જર જરી એ થઇ જશે, પછી થશે તે રાખ કે ધુળ રે;

થશે જરૂર ત્હારી ભુલ રે, દત્ત ગુરૂને ૧.

જીવન પર જમડા લામે, જેમ તે તર પર બાજ;

પલમાં આવી ઝડપશે, પછી બગડશે સહુ કાજ રે;

અરે જાને તું આજ ને આજ રે. દત્ત ગુરૂને. ૨.

દયા તણાં તો ખારણાં, ખુદલોં છે તુજ કાજ;
 વળતી બંધ એ થઇ જશે, ત્યારે સુણે ન તારો અવાજરે;
 અરે બગડશે સહુ કાજરે, દત્ત ગુરુને. ૩.
 હમણાં જો તું શોધશે તો દત્ત છે તુજ પાસ;
 વળતી એ ચાલ્યો જશે, ત્યારે સરે ન તારી આશરે.
 પછી થવાનો તારો નાશરે, દત્ત ગુરુને. ૪.
 તારણનો દીન આજ છે, આજજ માન્ય કાજ;
 વિલંબ ના કર કાલનો, માથે ભમે છે કાળો કાજ રે;
 અરે તેની ભણી તું નિહાળ રે, દત્ત ગુરુને શણે. ૫.

—:૦:—

ગરબી ૨૫.

શા માટે તારણુ ગુમાવો છો ?

(કોદરાની કોઠીમાં પેસવેલી એ રાગ.)

- તું તો દત્તને શણે જા બ્રાતા, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૧.
- તું તો જગના સુખમાં હરખાતા, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૨.
- તને જગતથી મળશે નહિ શાંતા, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૩.
- તારા આયુષ્યના દીન જો જતા, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૪.
- અરે જગતના સુખમાં લોભાતાં, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૫.
- તું તો જગથી કાઢશે નહીં લાટાં ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૬.
- ઓ સંસારના તરસ્યા મદમાતા, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૭.
- તારી કાયાના રંગ નહીં રે રાતા ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૮.
- કરી સંસાર સાથે બહુ નાતા ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા. ૯.

- તું તો અમૃત દેખી વીળ ખાતાં, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા ૧૦.
તને બોલાવે છે તારણુધતા, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા ૧૧.
જેને જેને તું ખારણું બંધ થાતાં, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા ૧૨.
પછી ખણીશ ભોંય તું શરમાતાં, ગુમાવે છે શીદને ત્રાતા ૧૩.

ગરબી ૨૬.

મોતની તઈયારી.

મોત પકડી પાડશે તો શું કરશે?

(ધડી એક થોડો વાલમડા-એ રાગ.)

- જરા કંઈ જેને ઓ પ્રાણિયા મોત ધડી આવે છે, પ્રાણિયા,
લેશે તને ઝાલી શું કરશે ત્યારે ઓ પ્રાણિયા. ટેક.
દત વિષે વિચાર પ્રાણિયા, ખોળી લેને તારણુ પ્રાણિયા,
મોત લેશે ઝાલી શું કરશે ત્યારે ઓ પ્રાણિયા? ૧
પાપ તારાં ભારી ઓ પ્રાણિયા, લેખાં તારે દેવાં છે પ્રાણિયા,
મોત લેશે ઝાલી શું કરશે ત્યારે ઓ પ્રાણિયા? ૨
પાપ લઈ સાથે ઓ પ્રાણિયા, જશે કેમ સ્વર્ગે ઓ પ્રાણિયા,
મોત લેશે ઝાલી શું કરશે ત્યારે ઓ પ્રાણિયા? ૩
દત દે છે તારણુ પ્રાણિયા, લેને આજ પામી ઓ પ્રાણિયા,
મોત લેશે ઝાલી શું કરશે ત્યારે ઓ પ્રાણિયા. ૪
દત ગુરૂ ત્રાતા છે પ્રાણિયા, દેશે તને તારણુ પ્રાણિયા,
મોત લેશે ઝાલીશું કરશે ત્યારે ઓ પ્રાણિયા. ૫

ગરબી ૨૭.

તારણમા દિવસ જતા રહે છે ?

- જાય છે જાય છે જાય છે રે, રૂડા તારણના દીન જાય છે ટેક.
 આજે કૃપાનાં દાર ઉઘાડાં, વગતી એ બંધ કરાય છે રે. રૂડા. ૧.
 મરણ મુખમાં તું તો છે પ્રાણી સોડ તાણી કાં સુવાય છે રે. રૂડા. ૨.
 આયુષ્યનો જે સુરજ તારો, જોને આંધમ ? જાય છે રે. રૂડા. ૩.
 માઈ તાઈ તું કરે શા કાજે, ખાલી હાથે તો જવાય છે રે. રૂડા. ૪.
 અમૃતને તું અળગું મેલી, એર હળ હળ ખાય છે રે. રૂડા. ૫.
 જે રે જગતમાં સુધાયો તું તો, અતે ન તાઈ થાય છે રે. રૂડા. ૬.
 તારણ રૂપી હીરો ન મળીઓ, તેઓ ધણી પસ્તાય છે રે. રૂડા. ૭.
 જીવન દાતા નાથ ન મળીઓ, ફોકટ ફેરો થાય છે રે. રૂડા. ૮.

ગરબી ૨૮.

મોતનાં ડંકા વાગે છે

(કારતક મહીનાના કાહાનજ એ રાગ)

- સુખે સુતો શું માનવી, બહેલો આંખ ઉધડઃ
 ડંકા વાગેરે મોતના. ૧.
 જોને જગી તું માનવી, આવે ઝોચીતી ઘાહઃ
 ડંકા વાગેરે મોતના. ૨.
 તારી વાડી લુહ્ય છે તેની લાંચી છે વાહઃ
 ડંકા વાગેરે મોતના. ૩.
 મોહયો સંસારે પ્રાણીયા લુહ્યો લુહ્યો તું ભાજઃ
 ડંકા વાગેરે મોતના. ૪.

- અવસર ખુએ કાં પ્રાણીયા, માણી મોજ આકાળ;
ડંકા વાગેરે મેતના. ૫.
- રંઝે શાને રે પાપમાં, એ તો ભુંડી છે જાળ;
ડંકા વાગેરે મેતના. ૬.
- જોને વાટ છે પાકરી, લેખાં દેવાં તે કાળ;
ડંકા વાગેરે મેતના. ૭.
- જહેલો હડી તું માનવી, મુકિત દાતા નિહાળ;
ડંકા વાગેરે મેતના. ૮.
- જાને સરણે દત્તને, એ છે દીન દયાળ;
ડંકા વાગેરે મેતના. ૯.

ગરબી ૨૯.

મુકિત દાતાનું ચરિત્ર.

(વાડી કુલીને પુલ મેગરોરે લોલ-એ રાગ.)

- છોડી સ્વરમ, છોડી ધામનેરે લોલ.
લીધો મનુષ્ય અવતાર જો, દેવ કુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૧
- માહુર નામે મામમારે લોલ,
થયો નાનેરો પાળજો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૨
- રાંક માતા પેટ અવતરોરે લોલ,
હતો ત્રીભુવન પાળ જો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૩
- સુવા મળ્યું નહિ પારણુ રે લોલ,
પોઢ્યો નીચે તે કાળ જો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૪

આકાશે આનંદ વ્યાપીઓરે લોલ,
 સીમે રીઝ્યા ગોપાળ જો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૫
 માતા તણે ઘેર ઉછર્યોરે લોલ,
 કહ્યા ગરો બની પાળજો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૬
 કારજ રૂઝાં આર્યોરે લોલ,
 હતો ધણો પ્રેમાળજો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૭
 માંદા, દુઃખી જોઈ દાઝતોરે લોલ,
 પ્રીતિથી લીધી સંભાળજો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ ૮
 સાજા કર્યા બહુ રોગીઓરે લોલ
 જમ્યાયો દીન દયાળ જો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૯
 પાપી કાળે કષ્ટ પામીઓરે લોલ,
 કષ્ટ થયો બહુ કાળજો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૧૦
 પાપી જગતને તારવારે લોલ,
 થયો ધણો કંગાળ જો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૧૧
 પાપી જગતને તારવારે લોલ,
 થયો નાનેરો પાળજો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ ૧૨
 અધમને ઉદ્ધારવારે લોલ,
 મોત ઉપર થયો કાળજો દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓરે લોલ. ૧૩
 જગતવાસી આવજોરે લોલ,
 સ્વીકારે દેવકુંમારજો, દેવકુંવર ભુમીપર આવીઓ લોલ. ૧૪

ગરબી ૩૦.

સ્વદેશીઓની ભુલ.

અરેરે મારગડો ભુલ્યા.

જેઉં મજ દેશ ભણી જ્યારે, ભુલ્યા ભુલ્યા દેશી ખંધુ ત્યારે અરેરેરે ટેક
ખરું દેવજ્ઞાન દીધું મુકી, ગયા તેથી મારગડો ચુકી. અરેરેરે ૧.
નિવારવા પાપ કરે કેવું, હસે શાણા લોક કરે એવું. અરેરેરે. ૨.
કોઈ જમુના ને ગંગા નાહે ભલ્લો મેઝ ન ધોવાય એ. અરેરેરે. ૩.
કરે જય, તપ અને કષ્ટ, તેથી પપ થાય નષ્ટ. અરેરેરે. ૪.
જ્યારે પુંજ ધણા ડેરા, માન્યા લાખ ચોરાશીના ફેરા અરેરેરે. ૫.
માની જત જત તણી જાતિ, ગુમાવી છે પ્રીતિ અને શાંતિ અરેરેરે ૬
કુસંપનું મુળ ગણો જાતિ. કરે કાળા કેર વળી જાતિ અરેરેરે ૭.
સ્ત્રીકાર્યા છે ભુલના બહુ ધારા, ગણે તેને પ્રાણ થકી પ્યારા. અરેરેરે. ૮.
આવી હાળી ફાગ બધા બોલે. બને વૃદ્ધ બાળકને તોલે. અરેરેરે. ૯.
ગોરા તણા રાગડા બહુ ખોટા, લવે બાળ, રાગ તાણી મોટા. અરેરેરે. ૧૦

ગરબી ૩૧.

જીવનદાતા મળ્યો.

મારીસોય છે સોનાની રે એ રાગ.

મારું સુખ છે બહુ ભારી રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
મારા દોષ દીધા ટાળીરે, જીવનદાતા મળીઓ રે ૧.
મને શાંતિ અદ્ભુત આપીરે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
મારે ઉર ગાદી સ્થાપીરે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૨.

- મને રોજ તે સંભાળે રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મને રોજ પ્રેમે પાળેરે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૩.
 મારી આશ છે સર્વે તેમાં રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારા ખાસ લાભ એમાં રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૪.
 મારું જીવનું તે પાણીરે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારી પીડા તેણે જાળીરે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૫.
 મારી લુપ્ત ભાગી તેણેરે, જીવનદાતા મળીઓ રે.
 મારી ભીડ ભાગી તેણે રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૬.
 મને પાન અમૃત દીધું રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મારા પાપનું વિષ પીધું રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૭.
 મારો રોજનો તે સંગોરે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 એનો પ્રેમ ભાળું જંગીરે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૮.
 મને અંતે સ્વર્ગે ક્ષેત્રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 મને શાંતિ પુરી દેશે રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૯.
 હું તો ગીત ગાઉ તેનાં રે, જીવનદાતા મળીઓ રે;
 હું તો નીત સુખીઓ એમાં રે, જીવનદાતા મળીઓ રે. ૧૦.

ગરબી ૩૨.

તારણ લો.

(ઝુલણ લો વણઝારી, એ રાગ)

તારણ લો સુખકારી, તારણ લો સુખકારી;
 તારણનું સુખ જારી, તારણ લો સુખકારી. તારણ,
 કુખો છે શાને કાળે તારણ લો સુખકારી;
 જીવ ખચાવો આળે, તારણ લો સુખકારી. તારણ ૧.

પાપનો ખોજે ભારી, તારણ લો સુખકારી;	
દેશે પ્રભુજી ઉતારી, તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૨.
તારણ વિણ નહિ ચાલ, તારણ લો સુખકારી,	
તારણ દ-ત આલે, તારણ લો સુખકારી.	તારણ ૩
દ-ત ગુરુ છે ત્રાતા, તારણ લો સુખકારી,	
તારણનો એ દાતા, તારણ લો સુખકારી.	તારણ ૪
નહિ કંઈ નાણું એસે, તારણ લો સુખકારી;	
મક્ત તારણ દેશે, તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૫.
વૃથા ઉપાયો ત્યાગી, તારણ લો સુખકારી;	
દ-ત પાસે લો માગી, તારણ લો સુખકારી.	તારણ. ૬.

ગરબી ૩૩.

તારણનો ઝરો.

(તું તો મારા મનથી ઉતરી. એ રાગ.)

ઝરો તારણનો ખોલીઓ. મહીં વેહે છે નિરમળ નીર;	
સધગા તારણ લો.	ટેક.
દેવ દયાથી આપતો, આ સહિને જીવન નીર;	
સધગાં તારણ લો ઝરો.	૧.
દ-ત ખોલાવે સર્વને જટાડે તરસની પીડ;	
સધગાં તારણ લો. ઝરો.	૨.
તરસ્યાઓ સહુ આવજો, આ પીવા નીરમળ નીર;	
સધગાં તારણ લો ઝરો.	૩.
શાને ખખેચીયાં શેષવા, આ મુકી સુદર નીર;	
સધગાં તારણ લો. ઝરો.	૪.

- દામ ના બેસે નીરનું, કંઈપણથી ભાગે બીડ;
સધળાં તારણ લો. ઝરો. ૫.
- મરો છો શાને કારણે, છે પુષ્કળ સાઈં નીર;
સધળાં તારણ લો. ઝરો. ૬.
- તારણ લો રે તારણ લો, આ પીતાં નિરમળ નીર;
સધળાં તારણ લો. ઝરો. ૭.

ગરબી. ૩૪.

દાડ બહુ દુઃખકારી છે.

(ઉઠોને વહુ, ઉઠોને વહુ-એ રાગ)

- તળેને સહુ, તળેને સહુ, દાડની ટેવ તળેને સહુ,
વ્યસન આ તો પરહરો દાડ છે દુઃખકારીરે બહુ તળેને ૬૩
- નિદે છે સહુ, નિદે છે સહુ, પીનારાને નિદે છે સહુ,
વ્યસન આ તો પરહરો દાડ છે દુઃખકારીરે બહુ. તળેને. ૧
- ફળેતી બહુ, ફળેતી બહુ, પીનારાની કરે છે સહુ,
વ્યસન આ તો પરહરો દાડ છે દુઃખકારીરે બહુ. તળેને ૨
- ગુમાવો શું, ગુમાવો શું નાણું સાઈં ગુમાવો શું,
વ્યસન આ તો પરહરો દાડ છે દુઃખકારીરે બહુ. તળેને ૩
- ખુવારી બહુ, ખુવારી બહુ, ધનને આપડ જશેજ સહુ,
વ્યસન આ તો પરહરો દાડ છે દુઃખકારીરે બહુ. તળેને ૪
- કહું એ હું, કહું એ હું, એથી સ્વર્ગ ગુમાવે સહુ,
વ્યસન આ તો પરહરો દાડ છે દુઃખકારીરે બહુ. તળેને ૫

ગરબી ૩૫.

કાયા નગરની લુટાય છે.

(પરોણીના પરવાળા શા હોઠ. એ રાગ.)

પરોણીઆ તું આંખ ઉંધાડી બાળ,

કાયા નગરી તો લુટાય છે;

ક્યાં છે તારા નગર તણે રખવાળ,

કાયા નગરી તો લુટાય છે. પ્રાણીઆ તું. ટેક.

કાયા નગરનાં સુંદર સુંદર ધામ, ચઉટાં લીધાં તારા વધરીએ;

શતરૂદળ તો ફરતો ચારે ઠામ કાયા નગરી તો લુટાય છે.

લુટારાનાં ધાડાં ને વિકરાળ રે ખુદે છે તારા શહેરને. પ્રાણીઆ. ૧

હરતાં ફરતાં ભરતાં ભારે ફાળ કાયા નગરી તો લુટાય છે. પ્રા. ૨.

દળમાં ને છે લાલચ ને વળી લોભ ઉઠાવે ઝડો પેત્રો મોહજી;

કામી મન ને કોંધતણે ત્યાં ક્ષોભ કાયા નગરી તો લુટાય છે. પ્રા. ૩.

કડવા બોલી વાચાને વળી જુઠ, ભમે છે તારા આખા શહેરમાં,

ગવં વગાડે મગફરીથી ઢોલ, કાયાનગરી તો લુટાય છે. પ્રા. ૪.

દવેષ વગાડે ટું ટું ટું શરણાષ્ટ્ર. અપ્રીતિ કરતી ઝગડો જોરથી,

અજ્ઞાને દરવાજા કીધા બંધ, કાયાનગરી તો લુટાય છે. પ્રા. ૫.

દળ આ સહુ ભુંગાષ્ટતણું મસ્તાન, રે હોકારા પાડે શહેરમાં,

વરતાવ્યો છે નગર મહીં બહુ ત્રાસ, કાયાનગરી તો લુટાય છે. પ્રા. ૬.

દળ આ લુટી લેશે તારું શહેરું. મછીં એ આલી તુજને લઇ જશે,
કરશે તારો રીખી રીખી નાશ, કાયા નગરી તો લુટાય છે. પ્રાં ૭.
નગર ખચાવા ચાહે જો તું આજ, શરણે જ તું યુરૂ દતને,
શતરૂદળ હજુમાં તે સંકિતવાન, કાયાનગરી તો લુટાય છે. પ્રાં ૮.

ગરબી ૩૬.

સંતોની શરંગાર.

(ધડો કુટ્યો નીરવડી ગયાં. એ રાગ.)

પ્રીને દતને સેવવો, સંતોને શોભતું એ છે.
અને વળી રાખવો તેપર પ્યાર, સંતોને શોભતું એ છે. ૧.
વહાણું વાતાં નીત ઉડકું, સંતોને શોભતું એ છે;
અને વળી કરવું ધન્યર ખ્યાન, સંતોને શોભતું એ છે. ૨.
નીતિથી કામ આરંભવાં, સંતોને શોભતું એ છે;
અને વળી કરવું ધન્યર માન, સંતોને શોભતું એ છે. ૩.
પોતાને પતિત રાખવા, સંતોને શોભતું એ છે;
અને વળી ભુંડાનો કરવો ધિકકાર, સંતોને શોભતું એ છે. ૪.
વહાણું ભડું સડું લોકતું, સંતોને શોભતું એ છે;
અને વળી સુખ દુઃખે લેવો ભાગ, સંતોને શોભતું એ છે. ૫.
મોડા બેલિં મીત ભાખવા, સંતોને શોભતું એ છે;
અને વળી ગોમાનો કરવો ત્યાગ, સંતોને શોભતું એ છે. ૬.

આંખ્યો નિર્મળ રાખવી, સંતોને શોભતું એ છે.
 અને વળી હુંડામાં લેવો ન ભાગ, સંતોને શોભતું એ છે. ૭.
 પરનિંદામાં ના રાચવું, સંતોને શોભતું એ છે;
 અને વળી લેખને દેવો ના માગ, સંતોને શોભતું એ છે. ૮.
 ખીજની વસ્તુ ના ચોરવી, સંતોને શોભતું એ છે.
 અને વળી રહેવું સંતોષી સદાય, સંતોને શોભતું એ છે. ૯.
 દુરજનનો સગ ત્યાગવે, સંતોને શોભતું એ છે;
 અને વળી સત સંગે રહેવું સદાય, સંતોને શોભતું એ છે. ૧૦
 મધઝાથી બાર ગાઉ નાસવું, સંતોને શોભતું એ છે.
 અને વળી રહેવું ક્ષમાવાન, સંતોને શોભતું એ છે. ૧૧

મરખી. ૩૭.

હત્ત ગુફની હહે લાગી.

મને હહે તો લાગી દત્તના નામની જો;
 મારે ખીજરે, મારે ખીજ વાતો નહિ કામની જો. મને. ૧૩.
 હું તો જગને વગોણે નહિ ડરું જો;
 અને આશારે; મને આશા મળી છે મુખ કામની જો. મને. ૧.
 હું તો કૃપા મામ્યો હું જમનામની જો;
 મારી વીતીરે, મારી વીતી છે કાળી જમની જો. મને. ૨.
 હું તો રાજ થાઉં હું મારા ચિતમાં જો;
 મારી જગ્યા રે, મારી જગ્યા કેવી આરામની જો. મને.

હું તો રીઝું દ-તને સેવતાં જો;
 નીત સ્તુતિરે, નીત સ્તુતિ કરું છું તેના નામની જો. મને. ૪.
 મારા આત્મા, તું આભારો માનજો જો;
 રૂડા દીવાસા રે, રૂડા દીવાસા દ-તમાં પામની જો. મને. ૫.

ગરબી ૩૮.

વિનંતી.

(ઓરા આવો તો કહું વાતડી. એ રાગ.)
 અમે તમારા દાસ રે, દ-તજી;
 ચરણોમાં દેજો વાસ રે, દ-તજી. ૧
 પાપી હમારી જાત છે, દ-તજી;
 અમમાં ન સારી કંઈ વાત છે, દ-તજી. ૨
 તમે તો મહા પુણ્યવંત છો, દ-તજી;
 હાથ ઝાલો તમે સંતનો, દ-તજી. ૩
 પાપો હમારાં ટાળજો, દ-તજી;
 સંતના મારગમાં વાળજો, દ-તજી. ૪
 હાથ ઝાલીને ચલાવજો, દ-તજી;
 સતમાં અમેને નિભાવજો, દ-તજી. ૫

ગરબી ૩૯.

વિધવાના છોકરાને સજીવન કર્યો.

- એક નગરની ભાગળે રે, આવ્યો ગુરૂ નાથ જો;
 સામે મળી એક ઠાઠડી રે, સાથે મોટો સંગાથ જો. ૧
- પુત્ર મુલો વિધવા તણો રે, હતી તેની આ લાસ જો;
 માતા ઝુરે બહુ ખેંદથી રે, હતી પુત્રમાં આશ જો. ૨
- રૂએ જનેતા ધરૂંકે રે, કરી મોટો વિકાપ જો;
 આંસુ ઝરે બહુ નેણથી રે, કરે શોક અમાપ જો. ૩
- નિહાળી નાથે નેહથી રે, આ દુખીયારી નાર જો;
 રાખ્યા ઉભા જઇ કાંધીયા રે, દમ ધીર તે વાર જો. ૪
- ખોસ્યા ગુરૂ પ્રેમથી રે, ઉઠ ઉઠ જીવાન જો;
 મુએલો તે બેઠો થયો રે, પામી જીવતદાન જો. ૫
- સોંપ્યો દતએ પાપનેરે, પુત્ર તેનો તે વાર જો;
 હમયું ધણું હરખે બરું રે, રીઝી ધણી તે નાર જો. ૬

ગરબી ૪૦.

કુમારીકાનું રૂંટાંત.

- (તમે મળવા ન આવ્યા શા માટે ? એ રાગ.)
- થોડી કુમારીકાઓ નીકળી, ગઇ ગુરૂને મળવા ખહાર;
 મળવા ચાલી સુંદર વરરાખને. ૧

સહુ તપ્યાર થઇ ને તીકળી, થઇ પ્રરને આવતાં વાર;
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને. ૨

સહુ ઉંઘી ગઇ ઝોકાં ખાઇ, મધરાતે પડ્યો પોકાર;
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને; ૩

હતી થોડી ડાહી મહીં સુંદરી, તેઓ થઇ ગઇ તપ્યાર;
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને. ૪

તેની મશાલો હોલાઇ જામ છે, મંડી વિમાસવા તે વાર;
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને. ૫

હતી થોડી તેજાંની મુરખી, નોતું તેલ પાસે જગાર;
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને. ૬

આવી પાછી બુઝો સહુ બળાઓ, દીકાં ખંધ કરેજાં દાર.
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને. ૭

રૂવે, પોકારે સર્વે સુંદરીઓ, અરે ગુર, તું દાર ઉઘાડ;
મળવા ચાલી સુંદર વરરાજને. ૮

દત કહે, મુણો સહુ સુંદરીઓ, તમે રહ્યાં ન કેમ તપ્યાર
મળશે જાહિ સુંદર વરરાજને. ૯

હું તો પીછાણું તહિં જાણાં જામને, તમે સદાય રેશો જહાર;
મળશે જાહિ સુંદર વરરાજને. ૧૦

અરબી ૪૧.

ગુરૂત પાપીએને તારવાને જગતમાં આવ્યો.

(પડવાની પડપ્રીત ઘટમાં ભુલ્કીરે એ રાગ)

પ્રભુ દેવકુંવર જગનાથ, ભવમાં આવ્યો રે;

આ પાપી જગતને કાજ, તારણ લાવ્યો રે. ૧

સહુ પાપી કરી પીડ તેણે ભાણી રે;

ને છોડ્યું સ્વર્ગી મુખ, હરણા આણી રે. ૨

સહુ દુઃખીયારાનાં કષ્ટ, કાપ્યાં તેણે રે;

બહુ રોગી કરા રોગ, યાવ્યા એણે રે. ૩

તે વત્યો પાપી સંગ, મીઠા રીતે રે;

તે વસીઓ પાપી સાથ, પુરણ પ્રીતે રે. ૪

મધ પાપીકરો મિત્ર, ચાહયા તેણે રે;

બહુ રાખ્યો મીઠો ભાવ, સહિ પર એણે રે. ૫

રે પ્યાગો પ્રાપ્તિ કાજ, કડવો મીઠો રે;

તે પાપી કરો માર, માથે લીધારે. ૬

એ આવ્યો અવસી માંત્રે, દુઃખો લેણે રે;

તે પાખ્યો આપ્રીત મીઠકાર, જીવન દેવા રે. ૭

તે પાપીને આરામ, દે છે આપી રે;

જે રાખીને વિશ્વાસ, શણે આવે રે. ૮

૨ખી ૪૨.

દત્તનાં સર્વાંગ કેવાં છે.

(મા પાવાગઢથી ઉતર્યાં મા કાળારે, એ રાગ.

- ને દત્તતણું મુખ ભાળશે શું દીસે છે ?
 શુભ કર્ણા, પ્રીતિ સાથ સુંદર દીસે છે. ૧
 તે તેણે કૃપાનાં ભાખતો સહુ દુઃખ હરવા;
 તે ભાખે સુંદર વેણ હૃદયે સુખ ભરવ. ૨
 જે હૃદયું છે ખેચેન, પીડા બહુ ભારી;
 ત્યાં દત્ત છાંટે પ્રેમનું અમૃત વારી. ૩
 ને હૃદયા ગમ પણ તાકશે શું દીસે છે ?
 ને અધમોના વિચાર મનડા ત્રિષે છે. ૪
 છે કામળ હૃદયું નાથનું દુઃખ હરશે તે;
 છે રેમ ધણી દીલ માંય, સુખીયા કરશે તે. ૫
 ને નેણુ ગુરનાં ભાળશે શું દીસે છે ?
 બહુ રેમ, કૃપાને પ્રેમ, આંખો ત્રિષે છે. ૬
 તે પાપી ગમરે તાકતો તારણ કરવા;
 તે વાટ જીએ છે એમની પાપો હરવા. ૭
 ને હાથ ગુરના ભાળશે તે કેવા છે ?
 શુભ દાનોનો દાતાર ભાળો એવા છે. ૮
 તે કુખતા જનની બાંધ રનેહે આલે છે;
 તે હાથ અહીને નાથ આશરો આલે છે. ૯

જો પગ ગુરના પેખશો યું કરતો તો !	
જો બટકેલાની શોધ કરવા કરતો તે.	૧૦
તે શોધે છે નીજ સતોને કરતો કરતો;	
તે જીવન દેવા કાજ નીત પગલાં ભરતો.	૧૧
જો, ગુરના રૂડા કાનની ગમ ધારી રે;	
તે સુણવા છે તપચાર અરજી મારીરે.	૧૨

ગરબી ૪૩.

પાપીઓને નહોતરં.

(મારા ગામના સુધારીને વિનવું. એ રાગ.)

સહુ પાપીઓ, ગુર શરણે આવજો;	
તે દે છે મુક્તિદાન રે બહેલા આવજો.	૧
સહુ પાપીઓ, ગુર શરણે આવજો;	
તે દે છે સ્વર્ગી જ્ઞાન રે બહેલા આવજો.	૨
સહુ પાપીઓ, ગુર શરણે આવજો;	
તે શાંતિનો દાતાર રે બહેલા આવજો.	૩
સહુ પાપીઓ ગુર શરણે આવજો.	
તે આહે છે ઉદ્ધાર રે બહેલા આવજો.	૪
સહુ પાપીઓ ગુર શરણે આવજો;	
તે નહિ કાઢે નિરાશ રે બહેલા આવજો.	૫

સહુ પાપીઓ ગુરૂ શરણે આવજો;
 તે દે છે શુભ શુભ આશ રે વહેલા આવજો. ૬
 સહુ પાપીઓ ગુરૂ શરણે આવજો.
 તે આવ્યો પાપી કાજ રે વહેલા આવજો. ૭
 સહુ પાપીઓ ગુરૂ શરણે આવજો;
 રે તારણનો દિન આજ રે વહેલા આવજો. ૮
 સહુ પાપીઓ ગુરૂ શરણે આવજો;
 તે લેશે સ્વર્ગી ધામ રે વહેલા આવજો. ૯
 સહુ પાપીઓ ગુરૂ શરણે આવજો.
 તેનું મુકિત દાતા નામ રે વહેલા આવજો. ૧૦

ગરબી ૪૪.

આજ્ઞાઓ.

(દેવે જોઇ પૃથ્વી પાપમાં. એ રાગ.)

આજ્ઞા મુજો ગુરૂ દત્તનીરે, દે જો નીત તે હિપર ધ્યાન જો આજ્ઞા. ૧
 હાથર એક ગુરૂ માનવો રે, નહીં કોઇ બીજા ગુરૂ માનજો. આજ્ઞા. ૨
 બીજા દેવો માનવા તે નથી કળીયુગનો અવતાર જો. આજ્ઞા. ૩
 હાથર નામ વૃથા નહિ ભાખશોરે, લેવું આદરભવિ નામજો. આજ્ઞા. ૪

ગુરુવાર પવિતર પાળવોરે, જમ્મએ સેવા લક્ષિત ઠામ જો. આજ્ઞા ૫
 માત પિતાને આદર આપવોરે, જેથી ઇશ્વર રાખે મેર જો. આજ્ઞા. ૬
 કરવું ખુન ના માનવ જાતનું રે રાખો પ્રિતિ કાઢી વેરજો. આજ્ઞા ૭
 ચોરી કેઈ ચીત્ત ના રાખવું રે, રાખી ઇશ્વર કેરી ખીક જો. આજ્ઞા. ૮
 ના કર જરૂરમ તું કોઈ દીરે, પાળો નિતિ ચાલી ડીક જો. આજ્ઞા. ૯
 જુડી સાક્ષી પશુ ના પુરવીરે, જીભે સાચી વાતો ભાખ જો. આજ્ઞા. ૧૦
 લોભી મનને દીલથી કાઢવું રે, સંતોષી મન સૈ દીન રાખજો. આજ્ઞા. ૧૧
 સહિ વાતોનો આવો સાર છે રે, કરવી ઇશ્વર ઉપર પ્રીતિજો. આજ્ઞા ૧૨
 સહ જન ઉપર પ્રીતિ રાખવીરે, ચાહો સહને પ્રીતે નીતજો. આજ્ઞા. ૧૩

ગરબી ૪૫.

ત.રણના જમણમાં સહને યોડાવો.

(જુઓ જુઓ તમે જગતતણી જુકાઇ જો. એ રામ)

સુણો સુણો ત્રાતાની આ વાત જો;	
તારણના જમણમાં સહને નોતરો.	૧
ફરજો ફરજો ગુરજર દેશે જ્ઞાત જો;	
તારણના જમણમાં સહને નોતરો.	૨
જાળો જાળો શહેરોને સહુ ગામ જો;	
તારણના જમણમાં સહને નોતરો.	૩

જખ રસ્તે, ચકલેને સર્વે દામજો;	
તારણુના જમણુમાં સહિને નોતરો.	૪
ભુખથડી બહુ જણુનો જાયે પ્રાણુજો;	
તારણુના જમણુમાં સહિને નોતરો.	૫
જીઓ જીઓ માગે બહુ જણુ ત્રાણુ જો;	
તારણુના જમણુમાં સહિને નોતરો.	૬
તમ પર રાખે આશા બહાલો દેશ જો;	
તારણુના જમણુમાં સહિને નોતરો.	૭
આપો આપો જખને શુભ બોધ જો;	
તારણુના જમણુમાં સહિને નોતરો.	૮
રાખો રાખો ચીંતા સહિની જાત જો,	
તારણુના જમણુમાં સહિને નોતરો.	૯
પ્રીતે પ્રીતે કહેજો સહિને વાતજો;	
તારણુના જમણુમાં સહિને નોતરો.	૧૦

ગરબી. ૪૬.

પ્રભુનો જય.

(રંગ ટોપીવાળા, ચોથા જીગમાં આવ્યો. એ રાગ.)

ઓ ગુરુ દત્ત જય જય જગના રાગરે જય છે. તારો. ટેક,
તાઈ રાજ અવિચળ તો રેશે, તને મહિમાને સહિ માન દેશે, ઓ ગુરુ ૧
સહુ ભુપતણો તું ભુપ થશે, તુજ દુશ્મનો સહિ હારી જશે. ઓ ગુરુ. ૨

તારા રાજમાં દાખલ થશે બધા, નહિ વચ્ચે વૃથા થશે કદા. ઓ ગુરુ ૩
 રે જ્યાં જ્યાં માનવજાત વસે સહ કામો, કુળો તારાં થશે ઓ ગુરુ. ૪
 તારૂં રાજ ચોદીશે ફેલાશે તુજ જયનાં સહ ગીતો ગાશે. ઓ ગુરુ. ૫
 શેતાન અને ભૂંડા ધારા સહ હારી ગણશે પોખારા. ઓ ગુરુ. ૬
 જીહા મતો નાસી જશે, વળતી નહિ જગમાં દેખાશે ઓ ગુરુ. ૭
 સહુ જગમાં શાંતિ ફેલાશે, તું શાંતિનો રાજો થાશે. ઓ ગુરુ. ૮
 હે ન્યાયીપણના મહારાજ તુજ જયનાં સંભળાવો વાળાં. ઓ ગુરુ. ૯
 ધન ધન છે રચયતને તારી, જે પામે નીશદીન સુખ ભારી. ઓ ગુરુ. ૧૦

—:૦:—

ગરબી ૪૭.

સ્વર્ગી રાજ.

(સાહેબ, સડકા ખોદવજો સારીરે. ઓ રાગ.)

દત ગુરુ કૃપા બહુ તારી રે,
 તેં તો લીધા અમોને ઉગારી, ઓ સ્વર્ગી રાજરે. ૧
 તેં તો ભૂંડાથી અમને છોડાવ્યા રે,
 આપ્યું ખોધતણું મુઝ ભારી, ઓ સ્વર્ગી રાજરે. ૨
 દત તારી પ્રીતિ બહુ મોટી રે,
 ક્યાં અમોને બહુ આભારી, ઓ સ્વર્ગી રાજરે. ૩

- અમે તારી પ્રજના બોકારે,
અમે રહીશું આજ્ઞાકારી, ઓ સ્વર્ગી રાજરે. ૪
- અમે રાજ ફેલાવીશું નાઈ રે,
અને રાખીશું વસાહતીરે, ઓ સ્વર્ગી રાજરે. ૫
- અમે સંપન્નમાં રહીને તારારે,
અમે લડાઈઓ લડશું સારીરે, ઓ સ્વર્ગી રાજરે. ૬
- તારા રાજના ધારા સારારે,
અમે જણાવીશું પુકારી, ઓ સ્વર્ગી રાજરે. ૭

ગરબી ૪૮

પ્રભુનો પ્યાર.

ઝીણી ઝીણી વાદળીમાં વીજ અણુકે. એ રાગ.

- જાણી જાણી પ્રીતિ મેં તારી ગુરજ.
ક્યું ગુર મરૂં તેં ત્રાણ, વહાલા ગુર, તેં દીધો છે બોધ. ૧
- મીઠી મીઠી પ્રીતિ છે તારી ગુરજ.
આપી મને તેની તેં જાણ, વહાલા ગુર, તેં દીધો છે બોધ. ૨
- દીઠી દીઠી પ્રીતિ મેં તારી ગુરજ.
ગુર, તું છે પ્રીતિની જાણ વહાલા ગુર, તેં દીધો છે બોધ. ૩

- કીધી કીધી કૃપા તેં ભારે ગુરજી.
 આપું મને સુંદર ઠાણુ, બહાલા ગુર, તેં દીધો છે બોધ. ૪
- આપી આપી શાંતિ તેં સારી ગુરજી,
 કરું હું તારાં વખાણુ, બહાલા ગુર તેં દીધો છે. બોધ. ૫
- દીધો દીધો આનંદ મોટો ગુરજી.
 હોતો હું તો તેનો અગણુ, બહાલા ગુર, તેં દીધો છે બોધ ૬
- જીવું જીવું તારે હું કાળે ગુરજી,
 ગાઉં હું પ્રીતિનાં ગાન, બહાલા ગુર તેં દીધો છે બોધ. ૭

-----:૦:-----

ગરબી ૪૯.

દત્તની પાસે જા.

- દત્ત ગુર બોલાવેરે, જા દત્ત પાસે
 અસર આ ફાવેરે, જા દત્ત પાસે. દત્ત ૧
- તે તો મુકિતદાતારે, જા દત્ત પાસે,
 એ વણુ નહિ શાતારે, જા દત્ત પાસે. દત્ત ૨
- અધ બોળે ભારે રે, જા દત્ત પાસે,
 નહિ કો ઉતારે રે, જા દત્ત પાસે. દત્ત ૩
- તે જીવન દાતા રે, જા દત્ત પાસે,
 તે એકજ માતા રે, જા દત્ત પાસે. દત્ત ૪

તે વણુ નહિ ચાલે રે, જા દ-ત પાસે;
 અરૂં સુખ તે ચાલે રે, જા દ-ત પાસ. દ-ત ૫
 અરે રાત્રી જો આવે રે, જા દ-ત પાસે; ૬
 વળતી નહિ ફાવે રે, જા જા દ-ત પાસે. દ-ત ૬.
 દત્ત હમણાં મળશે રે, જા દ-ત પાસે,
 તે વણુ ટળવળશે રે, જા દ-ત પાસે. દ-ત ૭.
 આ તો અવસર સારો રે, જા દ-ત પાસે,
 કર પ્રભુને તારો રે, જા દ-ત પાસે. દ-ત ૮
 પછી જાશે તે છેટે રે, જા દ-ત પાસે,
 નહિ તુજને ભેટ રે, જા દ-ત પાસે. દ-ત ૯
 સુણી ગુરૂની વાત રે, જા દ-ત પાસે,
 જોને જોલાવે નાથરે, જા દ-ત પાસે. દ-ત ૧૦

